

گفت‌وگو با پروین بهمنی و دامون شش بلوکی درباره موسیقی، فرهنگ قشقایی و دلایل همکاری نکردن با شجریان و مشکاتیان

موسیقی با زندگی قشقایی‌ها عجین شده

➡ **معصومه بهمن بیگی زن نمونه قشقایی بود**

➡ **برای تشویق دختران ایلیاتی به دانشسرای تربیت معلم عشایر رفتم**

نسیم اعتمادی / شهروند

کن، من مرحوم معصومه بی‌بی بهمن بیگی را انتخاب خواهم کرد.»

دامون شش بلوکی که سال‌ها در کنار مادر پژوهش‌های زیادی درباره موسیقی و ایل قشقایی انجام داده‌است، معصومه بهمن بیگی را ستون فرهنگ قشقایی نامید که سال‌ها پیش به همراه همسرش حمایت‌های زیادی از فرزندان‌شان برای تحصیل درس و موسیقی کرده‌اند. «زن روشنفکری چون او در آن زمان به ادبیات کلاسیک مسلط بوده‌و شعر سپیدهم‌می دانسته‌است. وقتی اوفروغ‌می خواند، بسیاری تعجب می‌کردند زنی با این سن و سال، فروغ را با چنین تحلیلی بخواند. کلانگاه‌آوانگاردی در ایل قشقایی نسبت به زنان وجود داشته‌است؛ چه جنگ‌های خونینی که با در میان گذاشتن دستمال سری‌الچک یک‌زن خوابانده نشده‌است. حضور زنان در جامعه‌ایلی بسیار پررنگ و جدی بوده‌است. حتی درباره حبیب‌خان، همسر او هم بسیار جالب‌است که در آن زمان مردی با وجود نداشتن تحصیلات آکادمیک، مسائل روز هنر و موسیقی را به دقت دنبال کند، در شرایطی که موسیقی در جامعه چهره چندان خوبی نداشته‌است و از موزیسین‌ها با عنوان مطرب‌یادمی‌کردند.» پروین بهمنی این چنین حرف‌های دامون را تکمیل می‌کند: «موسیقی سوگ به عهده زنان بود. ما از تولد تا مرگ موسیقی داریم. موسیقی با تمام وجود زندگی ایل قشقایی عجین بود.» بعد هم قصه لالا بهمن را می‌گوید و لالایی مادرانه‌اش را می‌خواند. «مادر کودکی به نام بهمن، بعد از به دنیا آوردنش فوت می‌کند. همه اعتقاد داشتند که آل او را برده‌است. مادر بزرگ او را بغل می‌کند و لالایی با این مضمون می‌خواند، که مادرت به خانه دایی‌ات رفته اما راست نمی‌گویم، چه کنم، مادرت دیگر بر نمی‌گردد. لالایی سال‌ها دهان به دهان می‌گرد و به یک شبه مقاد تبدیل می‌شود.»

به گفته دامون شش بلوکی، موسیقی قشقایی با بسیاری از مناطق از جمله مسیر قشلاق قشقایی تا حاشیه‌های خلیج فارس و بویراحمد، داد و ستد فرهنگی داشته‌است: «چندین سال پیش وقتی خواهرم از ایتالیا برگشت، یکسری موسیقی سرخ‌پوستی با خود آورده بود. بعد از گوش دادن، مادر من توجه شباهت‌های آن با یکی از مقام‌های قشقایی، که برای برنج کوبی خوانده می‌شود، شد. بعد هم متوجه شدیم حتی معانی هم یکی و برای برنج کوبی‌است. استاد درویشی همیشه می‌گفت همه چیز می‌تواند مشابه باشد، اما درباره موسیقی اگر شباهتی باشد قطعاً یک ریشه‌ای‌است؛ در دو قوم هرگز به صورت اتفاقی یک ملودی متولد نمی‌شود.» پروین بهمنی در سال‌های پیش با پژوهش‌هایی که داشته، لالایی‌ها و موسیقی‌از بین رفته «عاشیق‌لر» را زنده کرده‌است: منظومه داستانی «اصلی و کرم»، «زندگی‌نامه هنرمندان قشقایی»، «زنان نامدار قشقایی»، سه سی‌دی پژوهشی به همراه کتابچه‌از موسیقی «عاشیق‌لر» و سی‌دی پژوهشی آوازهای قشقایی از جمله بخش‌های مهم کارنامه اوست. اگر فعالیت‌های او را به سه بخش تقسیم کنیم، اجرا حتماً فصل سوم کارهای اوست و مهم‌ترین و گسترده‌ترین فصل‌های آن گردآوری نغمات، معرفی خوانندگان و موسیقیدانان قشقایی و هر آن چیزی‌است که به فرهنگ قشقایی مرتبط‌است. استاد ابراهیم گنجی و محمدحسین کیانی از مهم‌ترین موزیسین‌هایی بودند که او در جشنواره موسیقی نواحی به جامعه خارج از ایل قشقایی معرفی کرد و یک گروه موسیقی نواحی با عنوان حاوا هم به ثبت رساند. پروین بهمنی در سال‌های گذشته نشان درجه دو هنری در بخش «پژوهش» گرفت و سال ۹۶ هم نشان درجه یک هنری برای «آواز» که معادل دکتری‌است، دریافت کرد. در تمام این سال‌ها با موزیسین‌های مهم از جمله محمدرضا شجریان، محمدرضا لطفی و به‌ویژه پرویز مشکاتیان رابطه خانوادگی داشت و مشکاتیان همیشه توصیه‌های او را در موسیقی در نظر می‌گرفت. با وجود این روابط نزدیک با استادان، هیچ وقت زمینه همکاری میان آنها شکل نگرفت، چون معتقد بود در صورت همکاری با آنان، اصل قضیه و موسیقی قشقایی تحت الشعاع این اسامی بزرگ قرار می‌گیرد. □

✍️ **[نیره خادمی]** ایل قشقایی را که یک جانشین کردند، پدر پروین که اتفاقاً صدای خوبی هم داشت، خانه- باغی در «جای دشت» فیروزآباد خرید. دختر بچه که بود، صبح‌ها با صدای ساز هادی نکیساز خواب بیدار می‌شد و در طول روز، شاهد رفت‌وآمد خیلی از هنرمندان موسیقی در خانه- باغ پدری‌اش بود. بنابراین پروین بهمنی، از آنها آموخت؛ از نورعلی خان برومند، بیژن سمندر، مرتضی شریف، غلامرضا خان بهمنی، محمدحسین کیانی، حبیب‌خان گرگین پور، محمدقلی خورشیدی و… «نورعلی خان برومند من را خیلی دوست داشت، چون فرزندی هم نداشت. یک روز صدای من را همراه سه‌تار با ضبط‌های ربلی آن زمان، ضبط کرد و با خود برد. محمدحسین کیانی هم خیلی وقت‌ها به خانه ما می‌آمد و معتقد می‌نظیرترین خواننده قشقایی‌است.»

پدر پروین همیشه او را تشویق می‌کرد تا حتما بخواند؛ به خواسته‌اش هم رسید. پروین نه تنها خواننده سال‌های زیادی برای پژوهش درباره موسیقی فولکلوریک، ادبیات و فرهنگ شفاهی قشقایی گذاشت. از کودکان‌ستان تا دبیرستان در مدرسه مهرآیین، تنها مدرسه ملی شیراز، درس خواند. به تربیت معلم عشایر رفت و بعد هم موسیقی قشقایی را ادامه داد. چند سالی هم در ایتالیا زندگی کرد و دوباره به ایران برگشت. آوازهاش نه تنها در ایران که در بسیاری از کشورهای دیگر به ویژه کشورهای ترک زبان پیچید. بیشتر از ۳۰ سال به دنبال موسیقیدانان «عاشیقی» گشت. اوایل دهه ۷۰ که محمدرضا درویشی همراه هنرمندان موسیقی نواحی در تهران برنامه اجرا کرد، پروین هم هنرمندان قشقایی را روی صحنه آورد. با کمک و حمایت محمدرضا درویشی، سازمان عشایر انجمن موسیقی آن زمان و البته علی مرادخانی، مدیر وقت دفتر موسیقی، عاشیق اسماعیل را پیدا و با حضور چند عاشیق دیگر برای او بزرگداشتی برگزار کرد. برایشان ساز خریدند و به دست‌شان دادند. عاشیق‌هایی که هر کدام ۲۰ سال ساز دست نگرفته بودند، روی صحنه نواختند. گونه‌های پروین هم در اتاقک پشت صحنه، از هيجان گر گرفت و سنگین اشک شد. عاشیق‌ها در واقع منظومه خوان‌هایی هستند که گاه شعر و قصه‌های قدیمی می‌خوانند و گاه بداهه پردازی می‌کنند و در قدیم با عنوان «بخشی» هم از آنها یاد می‌شد. عاشیقی در واقع یکی از ریزتوارهای موسیقی قشقایی در کنار چنگی، ساربان‌ی و چوپانی‌است. صولت‌الدوله قشقایی، از خان‌های ایل، حتی در دوره‌ای به عاشیق‌ها مستمری هم پرداخت می‌کرد و به قول پروین بهمنی، چنین شیوه برخوردی نشانه اهمیت موسیقی عاشیقی برای ایل بوده‌است.

پروین و بهمن بیگی‌ها

سرطان سال‌ها پیش موهای پروین را از او گرفت، اما حالا که همراه پسرش، دامون شش بلوکی در برنامه لایو هزار صدا حاضر شده، موهایش کاملاً رشد کرده و دیگر از بیماری خبری نیست. قرار است درباره فرهنگ و موسیقی قشقایی با یاد معصومه بی‌بی بهمن بیگی، دخترعموی پدر پروین، صحبت کنند. «معصومه بی‌بی بهمن بیگی» خواهر «محمد بهمن بیگی»، همسر «حبیب‌خان گرگین پور» و مادر «فرود» و فرهاد گرگین پور» بود. پروین برای تشویق دختران ایل به دانشسرای تربیت معلمی که «محمد بهمن بیگی» بنیادش را نهاده، رفت. «تربیت معلم عشایر با داکار محمد بهمن بیگی پسرعموی پدر من بود. او از همسر اول خود سه دختر داشت و دختر بزرگ تر جزو معلم‌ها بود. در واقع نیت «محمد بهمن بیگی» از به کارگرفتن خواهرش تشویق دختران عشایر برای درس دادن به ایلیاتی‌ها بود.» دامون شش بلوکی در تکمیل حرف‌های مادرش درباره روش انقلابی «محمد بهمن بیگی» در تربیت معلم عشایر می‌گوید: «به دلیل تعصباتی که در ایل وجود داشت، بسیاری راضی نبودند دختران‌شان برای ادامه تحصیل به مدرسه یا دانشگاه در تربیت معلم بروند. بنابراین همزمان با تحصیل دختر بزرگ تر او در این دانشسرا، به مادر من هم پیشنهاد شد برای تشویق دختران ایل ثبت نام کند. مادر هم این کار را انجام داد و در آن مقطع کارشان بسیار موثر بود.»

«معصومه بی‌بی بهمن بیگی» از زنان نامدار ایل قشقایی و همسر «حبیب‌الله گرگین پور» استاد موسیقی قشقایی بود. آنها با هم نسبت فامیلی داشتند و به دلیل همین نسبت فامیلی هر چهار فرزندان نایب‌نا به دنیا آمدند. فرزندان حبیب‌الله خان همه به دانشگاه رفتند و پدر آنان از کودکی برای آموزش موسیقی نزد استادان موسیقی فرستاد. «پریچهر و فرهاد گرگین پور در دانشگاه پهلوی شیراز درس خواندند. فرود هم به دانشکده ادبیات شیراز رفت. هم دانشکده هنرهای زیبا، مصطفی، دیگر فرزند آنها هم دکتری ادبیات دارد و در ایتالیا زندگی می‌کند.» فرهاد و فرود گرگین پور از نوازندگان آکاردئون، ویولن و کمانچه ایل قشقایی بودند که سابقه هفتاد ساله‌ای در نوازندگی داشتند و به ترتیب سال‌های ۹۷ و ۹۸ فوت کردند. «فرود باعث شد ویولن نوازی وارد موسیقی قشقایی شود. حالا بسیاری از ایلات ممکن‌است کمانچه را ندیده باشند، اما این ساز را می‌شناسند.» معصومه بی‌بی پس از فوت فرهاد در دی سال ۹۷ از دنیا رفت و دخترش پریچهر در غم از دست دانش نوشت: «تراژدی معصومه بی‌بی تمام شد و رنج‌هایش به پایان رسید. او همه چیز را تاب آورد، بزرگ کردن و تربیت کودکان نایب‌نا، مرارت‌های بی‌شمار زندگی، ولی غم فرود و مرگ فرهاد او را از پای انداخت. او برای ما کم نگذاشت. در واقع از جانش مایه گذاشت. اگر موافقت کنند او را در کنار فرهاد در قطعه نخبگان آباده به خاک می‌سپاریم.» فرود هم البته چند روز بعد از مرگ مادر بر اثر ایست قلبی از دنیا رفت.

لالایی وزنان تمام عیار قشقایی

دایه ۷۰ سال پیش دایگی کرده و برای نوزاد شیرخواره بهمن بیگی‌ها لالایی خوانده بود؛ همتای همه زنان چارق‌بد سر قشقایی. آوای لالایی‌هایش هنوز توی گوش و هوش پروین بهمنی جا مانده؛ دایه چند ماه پیش از دنیا رفته و حسرت دوباره به آغوش کشیدش هنوز و وقت لب ت‌ر کردن از «دایه» به شانه‌های پروین مانده. حالا آن زن تمام عیار قشقایی و بقیه زنان ایل را می‌ستاید؛ زنانی که شانه به شانه و پا به پا همکار مردان هستند، هنگام کوچ و غیر کوچ؛ زنانی که مشک می‌زنند، فرش می‌بافند، شیر می‌دوشند، گله به چرا می‌برند و خستگی ناپذیرند. آوازشان در کار و کوچ، زمینه زندگی‌است. «در ایل قشقایی بیشتر کارها بر عهده زنان بوده و است. اگر بخواهم خودم را با یک قشقایی مقایسه کنم، خاک زیر پای یک زن قشقایی هستم که هنوز کوچ‌نشین است. اگر به من بگویند یک زن نمونه انتخاب

منهای سینما

● آن کارسون، نویسنده کانادایی به‌عنوان برنده جایزه پرنس آستوریاس اسپانیا در سال ۲۰۲۰ انتخاب شد. در پيامی ویدئویی که رئیس هیأت داوران جایزه پرنس آستوریاس منتشر کرد از آن کارسون، استاد ادبیات کلاسیک و تطبیقی دانشگاه میشیگان، شاعر، مقاله‌نویس و مترجم به‌عنوان خالق جهانی نفیس یاد شد که آثارش ترکیبی از شعر، پایان‌نامه، غیر داستانی و نمایش است. آن کارسون خالق آثاری مانند «اروس تلخ و شیرین»، «گفت‌وگوهای کوتاه»، «آب صاف»، «مقاله شیشه‌ای»، «سرخ- زمانی به نظم»، «اگر نه، زمستان: بخش‌هایی از ساپو»، «الهه شب» و «سند سرخ» تاکنون جوایز ادبی متعددی از جمله جایزه شعر لانان آمریکا در سال ۱۹۹۶، جایزه شعر پوشکارت در سال ۱۹۹۷، جایزه تی.اس. الیوت بریتانیا در سال ۲۰۰۱، جایزه شعر برین در سال ۲۰۱۰ و جایزه شعر گریفین کانادا در سال ۲۰۱۴ دریافت کرده‌است. امسال در فهرست جایزه پرنس آستوریاس اسپانیا ۲۸ کاندید از ۱۷ کشور مختلف نامزد دریافت جایزه بودند. □

● گروه موسیقی دال بعد از انتشار آلبوم‌های «گذر اردیبهشت» و «کلاغ سفید» در تدارک تولید سومین آلبوم خود با حال و هوایی متفاوت است. این گروه موسیقی تلفیقی که مدیریت هنری آن بر عهده شایان شرابی‌است، با اولین کارهایش شامل «آواز من را می‌رقصیدی» و قطعه طعم شیرین خیال برای تیتراژ فیلم کمال تبریزی محبوب شد. اولین آلبوم این گروه هم با نام گذر اردیبهشت در بهار ۹۵ جزو پرفروش‌ترین موسیقی‌های سال شد. دال چندی پیش نیز آلبوم «کلاغ سفید» را به بازار موسیقی ایران عرضه کرد و حالا دست‌اندرکارانش خبر از عرضه سومین آلبوم این گروه می‌دهند. □

● همایون غنی‌زاده قصد دارد در دوران از سرگیری فعالیت‌های تئاتری و برای تابستان امسال، نمایش «ددالوس و ایگاروس» را با حضور نوید محمدزاده و بهرام افشاری روی صحنه ببرد. این نمایش که یکی از مطرح‌ترین اجرای‌ها ۱۵ سال گذشته تئاتر ایران است، چندین بار روی صحنه رفته و در فستیوال معتبر «باریکن» لندن و کشور آلمان نیز اجرا شده. تابستان سال ۹۹ روی صحنه خواهد رفت. در این اجرا قرار است نوید محمدزاده و بهرام افشاری ایفای نقش کنند. این دو، پیش از این در نمایش «دیابولیک رومئو و ژولیت» به کارگردانی آتلیا پسینای و «مرد بالشی» به کارگردانی علی سربابی هم بازی بوده‌اند. □

روی خط سینما

● دیروز بازار فیلم کن آغاز به کار کرد. این بازار به مدت پنج روز تا جمعه، ششم تیر، به صورت مجازی برگزار خواهد شد. در این بازار ۲۶۱ عامل عرضه و فروش فیلم دارای غرفه‌های مجازی هستند و حق نمایش آنلاین فیلم‌های خود را در بازار خواهند داشت. نسرین میرشب با شرکت «دریم لب فیلمز» و محمد اطیابی با مستقل‌های ایرانی، تنها ایرانیان این بخش از بازارند. در بخش موسسات هم ۶۱ بنیاد و نهاد رسمی و دولتی از جمله بنیاد سینمایی فارابی حضور دارند که در زیرمجموعه فارابی جشنواره جهانی فیلم فجر، مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی، مجموعه هنر و تجربه و شرکت‌های ایریماژ، الی، ایمیج و ای فیلم پرو ثبت نام شده‌اند. □

● در روز پس از آن‌که فیلم‌های «شنای پروانه» و «خوب، بد، جلف: ارتش سری» از اکران انصراف دادند، اعلام شد هر دو فیلم سرانجام به اکران در سینماها رضایت داده‌اند و از چهارشنبه، چهارم تیرماه اکران می‌شوند. رسول صدرعاملی، تهیه‌کننده فیلم «شنای پروانه» به ایسنا گفت: «جلسه‌ای در وزارت ارشاد برگزار و مقرر شد به احترام مخاطبان و تماشاگران پیگیر سینما، این دو فیلم از چهارشنبه اکران شوند.» صدرعاملی، رایبه توضیحات بیشتر را در زمینه شرایط اکران به بعد موکول کرد. □

● «خانه پدری» ساخته کیانوش عیاری که همین چند ماه پیش تلویزیون در تنها برنامه تخصصی‌اش نهایت تلاش خود را کرد که با توقیف آن جلوی ارتباطش را با مخاطبان بالقوه‌اش بگیرد، پس از توقیف، از ماهواره سر در آورد و در روزهای اخیر نسخه با کیفیت و بدون سانسور آن، چندین و چند بار روی آنتن رفته‌است. این فیلم که اکران محدود آن در تهران با توقیف نیمه‌کاره ماند، اجازه پخش در نمایش خانگی و سامانه‌های آنلاین نمایش فیلم هم ندارد. □

● شورای شهر بریسان استرالیا اعلام کرد این شورا پس از ۱۳ سال به همکاری و پشتیبانی خود از جایزه سینمای آسیا و پاسیفیک پایان داده‌است. این شورا به علت مشکلات ناشی از شیوع ویروس کرونا امکان تأمین بودجه ۹۷ میلیون دلاری این رویداد معتبر را در سال ۲۰۲۰-۲۰۲۱ نخواهد داشت و بدین ترتیب برگزاری چهاردهمین دوره جوایز سینمای آسیا و پاسیفیک در هاله‌ای از ابهام قرار گرفت. هیأت‌مدیره جایزه در صدد تأمین بودجه امسال خود از دیگر منابع و حتی برگزاری آن در دیگر شهرهاست. □

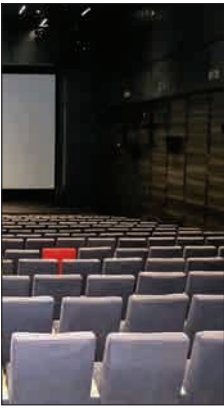
دیالوگ

رویا دستغیب، نویسنده: «ادبیات داستانی ما در مرحله گذار به سرمی‌برد و مادر میانه بحران‌های فرهنگی، اجتماعی و سیاسی که قادر به درکش نیستیم، سرگردانیم. هنر در رویارویی با این لرزه‌ها به سمت نوع تازه‌ای از بیان رانده می‌شود. چتر امنی که از سر انسان امروز کنار رفته، ما را به جهانی تکه‌تکه و فهم‌ناشدنی پرتاب کرده‌است. در این وضع و موقعیت، همان‌طور که تحولات بنیادینی در علم و سیاست و حوزه‌های علوم انسانی رخ داده، ادبیات داستانی هم از این شرایط مستثنی نیست و دیگر نمی‌تواند تنها به صورت شکل‌های از پیش تعریف‌شده باقی بماند.» □

محمدحسین فرح‌بخش: «شرایط کشور خاص است و سینما حتماً باید باز شود، چون انگیزه اجتماعی مثبت و شادی‌بخش دارد. البته باید پروتکل‌های بهداشتی در سینماها رعایت شود تا خطر برای مخاطب کم شود. نهادهای دولتی هم اگر در جایی با وزارت ارشاد اختلاف دارند، الان وقت حل آن نیست. باید مانند قضیه کرونا هم به هم متحد شوند. بزرگ‌ترین بخش‌های سینماها در تاریخ هفتاد ساله سینمای ایران، راه‌اندازی سامانه «سفا» است که هم به نفع صاحبان فیلم، هم به نفع سینما دارهاست و اعتراضات و اختلافات را در این حوزه کاهش می‌دهد.» □

بلیت ۲۲ هزار و ۵۰۰ تومانی سینما

✍️ **[شهروند]** با وجود عرضه بلیت ۲۲ هزار و ۵۰۰ تومانی در سامانه‌های بلیت‌فروشی فیلم‌های سینمایی که باعث اعتراض خریداران شده، محمدرضا منصوری، دبیر و سخنگوی انجمن سینما داران کشور گفت: «قیمت بلیت سینما تغییری نکرده‌است». این سینما دار می‌گوید افزایش قیمت بلیت سینما به دلیل ۹ درصد ارزش افزوده‌ای‌است که از این پس از مخاطبان دریافت می‌شود. به این ترتیب، ۹ درصد از قیمت بلیت سینماهای مدرن، ممتاز و درجه یک به‌ای بلیت سینما اضافه می‌شود. محمدرضا منصوری افزود: «از این پس، قیمت بلیت سینماهای مدرن که در گذشته ۲۰ هزار تومان بود، به ۲۲ هزار و ۵۰۰ تومان، سینماهای ممتاز که ۱۵ هزار تومان بود، به بیش از ۱۶ هزار تومان و سینماهای درجه یک که ۱۲ هزار تومان بود، به بیش از ۱۳ هزار تومان می‌رسد.» گفتنی‌است سازمان سینمایی در تلاش‌است درباره معافیت سینما و به‌طور کل کارهای فرهنگی و هنری از پرداخت مالیات بر ارزش افزوده با مقامات مسئول رازنی کند. □

بازگشایی سوت و کور سینما

با بازگشایی سینماها، همان‌گونه که پیش‌بینی می‌شده مردم و مخاطبان چندان استقبال از فیلم‌های روی پرده نکرده‌اند و بلیت‌های زیادی در دور روز اول به فروش نرسیده‌است. در یکی، دو روز اخیر این موضوع در رسانه‌ها به کرات مورد اشاره قرار گرفت و آمار و ارقام عجیبی در این مورد منتشر شد که جالب به نظر می‌رسد. خبرگزاری صبا در این مورد نوشته تاکنون برای فیلم‌های روزهای یکشنبه، دوشنبه، سه‌شنبه و چهارشنبه کلاً ۳۹۸ بلیت خریداری شده که در این میان «جهان با من برقص» و «جایی برای فرشته‌ها نیست» با فروش ۶ بلیت در یک سانس، صدرنشین هستند. همچنین سریال «هم‌گناه» که قرار بود علاوه بر پخش در نمایش خانگی، در پردیس سینمایی گوروش نیز اکران شود، بیشترین تعداد فروشش در یک سانس، پنج عدد بوده‌است. «عطر داغ»، «یادم تو را فراموش»، «خوب، بد، جلف: ۲» ارتش سری» و «چهل و هفت» دیگر فیلم‌هایی هستند که رقم فروش بلیت‌شان مشخص شده‌است. کل میزان فروش بلیت‌های سینمایی تاکنون ۴۱ میلیون و ۸۳۰ هزار ریال بوده‌است. □